

1-2. osztály

A korosztály sajátosságaiból adódóan az alábbi szövegeket nem ajánljuk a gyerekeknek önálló feldolgozásra, például fénymásolatként kiosztva! Sokkal inkább azt javasoljuk, hogy a gyerekek a felkészítő tanárokkal és lelkészekkel való megbeszélés és közös tanulás során mélyedjenek el a szövegekben.

1Sám 16,7-13 Sámuel felkeni Dávidot Izráel királyává

⁷De az ÚR ezt mondta Sámuelnek: Ne tekints a megjelenésére, se természetes növéseire, mert én megvetem őt. Mert nem az a fontos, amit lát az ember. Az ember azt nézi, ami a szeme előtt van, de az ÚR azt nézi, ami a szívben van. ⁸Ekkor Abínádábot szólította Isai, és odavezette Sámuel elé, de ő ezt mondta: Őt sem választotta az ÚR. ⁹Azután Sammát vezette oda Isai, de Sámuel ezt mondta: Őt sem választotta az ÚR. ¹⁰Hét fiát vezette így oda Isai Sámuel elé, de Sámuel ezt mondta Isainak: Ezeket nem választotta az ÚR. ¹¹Majd megkérdezte Sámuel Isaitól: Itt van az összes fiad? Hátra van még a legkisebb – felelte ő –, de ő éppen a juhokat őrzi. Erre Sámuel ezt mondta Isainak: Üzenj neki azonnal, és hozasd ide, mert addig nem ülünk le, amíg ő meg nem érkezik. ¹²Érte küldött tehát, és elhozatta. Ő pedig pirosposztag, szép szemű és jó megjelenésű volt. Akkor ezt mondta az ÚR: Rajta! Kend föl királlyá, mert ő az! ¹³Sámuel pedig fogta az olajos szarut, és testvérei körében fölkenete őt. Akkor az ÚR lelke szállt Dávidra, és attól kezdve vele is maradt. Sámuel pedig elindult, és elment Rámába.

1Sám 17,3-10; 15-18 Háború a filiszteusokkal

³Az innenső hegyen álltak a filiszteusok, a túlsó hegyen pedig az izráeliek, és közöttük húzódott a völgy.

⁴Ekkor kilépett a filiszteusok seregéből egy kiváló harcos, név szerint Góliát, Gát városából. Magassága hat könyök és egy arasz volt. ⁵Fején rézsisak volt, öltözete pikkelyes páncél, ötezer sekel súlyú rézből volt a páncélja. ⁶Lábán rézvért és vállán rézdárda volt.

⁷Lándzsájának a nyele olyan vastag volt, mint a szövőszék tartófája, lándzsájának a hegye pedig hatszáz sekel súlyú vasból volt, és egy pajzshordozó ment előtte. ⁸Így állt ki, és odakiáltott Izráel csatasorainak: Miért vonultatok ki, és készültetek fel a harcra? Nézzétek, én filiszteus vagyok, ti pedig Saul szolgálói! Válasszatok ki magatok közül egy embert, hogy kiálljon ellenem! ⁹Ha le tud győzni, és megöl engem, akkor mi leszünk a ti szolgálítok; de ha én győzöm le, és én ölöm meg őt, akkor ti lesztek a mi szolgálóink, és ti szolgáltok nekünk.

¹⁰Ezt is mondta a filiszteus: Én itt most kigúnyolom Izráel csatasorait. Állítsatok hát ki ellenem valakit, hogy megvívjunk egymással!

¹⁵Dávid időnként elment Saulhoz, de visszatért, hogy apjának juhait legeltesse Betlehemben.

¹⁶A filiszteus pedig megjelent minden reggel és minden este, és kiállt negyven napon át.

¹⁷Egyszer ezt mondta Isai a fiának, Dávidnak: Vidd el testvéreidnek ezt a véka pörkölt gabonát meg ezt a tíz kenyeret, és szaladj el a táborba testvéreidhez. ¹⁸Ezt a tíz sajtot pedig vidd el az ezredesnek, és tudd meg, hogy jól vannak-e a testvéreid, és hozz tőlük valami jelet!

1Sám 17,32-45; 48-51 Dávid legyőzi Góliátot

³²Dávid ezt mondta Saulnak: Senki se csüggedjen el emiatt, elmegy a te szolgálád, és megvív ezzel a filiszteussal. ³³De Saul ezt mondta Dávidnak: Nem mehetsz el, hogy megvívj ezzel a filiszteussal, mert még fiatal vagy, ő pedig harchoz szokott ember ifjúkora óta.

³⁴Dávid azonban így felelt Saulnak: Pásztor volt a te szolgálád apja juhai mellett, és ha jött egy

oroszlán vagy medve, és elragadott egyet a nyájából, ³⁵utánamentem, leterítettem, és kiragadtam a szájából. Ha pedig ellenem támadt, megragadtam a szakállánál fogva, leterítettem és megöltem. ³⁶Leterítette a te szolgád az oroszlánt is, a medvét is: úgy jár majd ez a körülmetéletlen filiszteus is, mint azok, mivel csúfolta az élő Isten seregét. ³⁷Azután ezt mondta Dávid: Az ÚR, aki megmentett engem az oroszlán és a medve karmától, meg fog menteni ennek a filiszteusnak a kezéből is. Saul így felelt Dávidnak: Hát menj, az ÚR legyen veled! ³⁸És felöltöztette Saul Dávidot a saját ruhájába, a fejére rézsisakot tett, és páncélba öltöztette. ³⁹Felkötötte Dávid Saul kardját is a ruhája fölé, és megpróbált járni benne, mert nem volt hozzászokva. Ekkor azonban Dávid ezt mondta Saulnak: Nem tudok én ezekben járni, mert nem vagyok én ilyenekhez szokva. Le is vetette Dávid ezeket. ⁴⁰Kezébe vette hát a botját, és kiválasztott a patakából öt sima kövecskét; beletette azokat a pásztortáskájába, a tarisznyájába, és parittyával a kezében közeledett a filiszteushoz.

⁴¹A filiszteus is elindult, egyre közelebb jött Dávidhoz, és előtte ment a pajzshordozója.

⁴²Amikor a filiszteus rátekintett, megvetően nézett Dávidra, mert fiatal volt, pirosposzsgás és jó megjelenésű. ⁴³Ezt kérdezte a filiszteus Dávidtól: Hát kutya vagyok én, hogy bottal jössz ellenem? És szidni kezdte a filiszteus Dávidot Istenével együtt. ⁴⁴Ezt mondta a filiszteus Dávidnak: Gyere csak ide, hadd adjam a testedet az égi madaraknak és a mezei vadaknak!

⁴⁵Dávid így felelt a filiszteusnak: Te karddal, lándzsával és dárdával jössz ellenem, de én a Seregek URának, Izráel csapatai Istenének a nevében megyek ellened, akit te kicsúfoltál.

⁴⁸Amikor a filiszteus nekikészült, és egyre közeledett Dávidhoz, Dávid is kifutott gyorsan a csatasorból a filiszteus elé. ⁴⁹Belenyúlt Dávid a tarisznyájába, kivett belőle egy követ, a parittyájával elröpítette, és úgy homlokra találta a filiszteust, hogy a kő belefürödött a homlokába, és arccal a földre zuhant. ⁵⁰Dávid tehát erősebb volt a filiszteusnál, bár csak parittyája és köve volt: legyőzte a filiszteust, és megölte, pedig még kard sem volt Dávidnál. ⁵¹Azután odafutott Dávid, rálépett a filiszteusra, fogta annak a kardját, kihúzta a hüvelyéből, megölte vele, és levágta a fejét. Amikor látták a filiszteusok, hogy meghalt a vitézük, megfutamodtak.

1Sám 20,27-31 Jónátán megmenti Dávidot

²⁷Amikor azonban másnap, az újhold utáni napon is üresen maradt Dávid helye, ezt kérdezte Saul a fiától, Jónátántól: Miért nem jött el Isai fia se tegnap, se ma az étkezésre? ²⁸Jónátán így felelt Saulnak: Engedélyt kért tőlem Dávid, hogy elmehessen Betlehembe. ²⁹Ezt mondta ugyanis: Engedj el engem, mert áldozati lakomája van nemzetségünknek a városban, és rám parancsolt a bátyám. Azért, ha jóindulattal vagy hozzám, engedd meg, hogy elmenjek megnézni a testvéreimet. Ezért nem jött el a király asztalához.

³⁰Akkor előntötte Saul a düh Jónátán miatt, és ezt mondta neki: Te romlott és engedetlen fajzat! Jól tudom, hogy te Isai fiát pártolod a magad szégyenére és anyád gyalázatára. ³¹Mert míg Isai fia él a földön, nem lesz belőled és a királyságodból semmi. Azért küldj érte, és hozasd ide hozzám, mert a halál fia ő!

1Sám 24,3-12; 17-23 Dávid megkíméli Saul életét

³Maga mellé vett Saul egész Izráelből háromezer válogatott embert, és elment, hogy megkeresse Dávidot és embereit a Zerge-szikláknál. ⁴Amikor az út menti juhaklokhoz ért, volt ott egy barlang. Saul bement oda, hogy a szükségét elvégezze. Dávid pedig embereivel együtt éppen a barlang legmélyén tartózkodott. ⁵Akkor az emberei ezt mondták Dávidnak: Nézd, ez az a nap, amelyről azt mondta neked az ÚR, hogy kezvedbe adja ellenségedet. Tégy

vele, amit jónak látsz! Erre fölkelte Dávid, és lopva levágta Saul köpenyének a sarkát.

⁶Dávidnak azonban megesett rajta a szíve, miután levágta Saul köpenyének a sarkát, ⁷és ezt mondta embereinek: Mentsen meg az ÚR attól, hogy ilyen dolgot kövessenek el az én uram, az ÚR fölmentje ellen, és kezet emeljek rá, hiszen az ÚR fölmentje ő! ⁸Így fékezte meg Dávid az embereit, és nem engedte, hogy Saulra támadjanak. Saul pedig kiment a barlangból, és útjára indult. ⁹Ezután Dávid is fölkelte, kiment a barlangból, és Saul után kiáltott: Uram, királyom! Saul ekkor hátratekintett, Dávid pedig arccal a földig hajolt, és leborult előtte.

¹⁰Akkor ezt mondta Dávid Saulnak: Miért hallgatsz olyanok szavára, akik azt állítják, hogy Dávid a vesztedre tör?! ¹¹Hiszen most a saját szemeddel láthattad, hogy kezembe adott az ÚR a barlangban. Mondták is, hogy öljelek meg, de én megszántalak, és ezt mondtam: Nem emelek kezet az én uramra, mert az ÚR fölmentje ő. ¹²Nézd csak, atyám, itt van a köpenyed sarka a kezemben. Amikor levágtam a köpenyed sarkát, nem gyilkoltalak meg. Értsd meg ebből, és lásd be, hogy nem akarok semmi rosszat vagy hűtlenséget elkövetni ellened, és nem vétkeztem ellened, bár te a vesztedre törsz, hogy elvedd az életemet.

¹⁷Miután Dávid mindezeket elmondta Saulnak, megkérdezte Saul: A te hangod ez, Dávid fiam? És Saul hangosan sírni kezdett. ¹⁸Azután ezt mondta Dávidnak: Te igazabb vagy nálam, mert te jól bántál velem, bár én rosszul bántam veled. ¹⁹Te most tudtomra adtad, milyen jót tettél velem: az ÚR a kezédbe adott, és mégsem öltél meg. ²⁰Ha valaki rátalál ellenségére, sértetlenül bocsátja-e útjára? Jóval fizessen neked az ÚR azért, amit ma tettél velem! ²¹Mert magam is tudom, hogy te biztosan király leszel, és te teszed majd Izráel királyságát maradandóvá. ²²Esküdj meg most az ÚRra, hogy ha meghalok, nem irtod ki utódaimat, és nem töröld ki nevemet a nemzetségemből! ²³Dávid megesküdött Saulnak. Saul akkor hazament, Dávid pedig embereivel együtt fölment a sziklavárba.

2Sám 1,2-4; 11-12 Dávid hírt kap Saul haláláról

²A harmadik napon egy férfi jött Saul táborából megszagattott ruhában, porral beszórt fejvel. Amint Dávidhoz ért, a földre vetette magát, és leborult előtte. ³Dávid megkérdezte tőle: Honnan jössz? Az így felelt neki: Izráel táborából menekültem el. ⁴Dávid ezt kérdezte tőle: Mi történt? Mondd el nekem! Ő pedig ezt mondta: Megfutamodott a hadinép a csatában, sokan elestek és meghaltak a nép közül; meghalt Saul és a fia, Jónátán is.

¹¹Akkor Dávid megragadta a ruháját és megszagatta; ugyanígy a vele levő emberek is.

¹²Zokogva gyászoltak és böjtöltek egészen estig Saul és a fia, Jónátán miatt meg az ÚR népe miatt; Izráel háza miatt, mert fegyver által hullottak el.

2Sám 5,1-5 Dávid egész Izráel királya lesz

¹Ezután elment Dávidhoz Izráel összes törzse Hebrónba, és ezt mondta: Nézd, mi a csontod és húsod vagyunk! ²Azelőtt is, amikor Saul volt a királyunk, te vezetted harcba és hoztad vissza Izráelt, és ezt mondta neked az ÚR: Te leszel népemnek, Izráelnek a pásztora, te leszel Izráel fejedelme! ³Megjelent tehát Izráel valamennyi véne a király előtt Hebrónban, és Dávid király szövetséget kötött velük Hebrónban az ÚR színe előtt, ők pedig fölmenték Dávidot Izráel királyává.

⁴Harmincesztendő volt Dávid, amikor királlyá lett, és negyven esztendeig uralkodott. ⁵Júda királya volt Hebrónban hét esztendeig és hat hónapig, Jeruzsálemben pedig harminchárom esztendeig volt egész Izráel és Júda királya.

2Sám 9,1-7 Dávid gondoskodik Jónátán fiáról

¹Egyszer megkérdezte Dávid: Maradt-e még valaki Saul háza népéből, aki iránt hűséggel tartozom Jónátánért? ²Volt egy Saul házából való szolga, akinek Cíbá volt a neve. Őt hívták Dávidhoz, és megkérdezte a király: Te vagy Cíbá? Ő így felelt: Én vagyok, a te szolgád.

³Akkor ezt mondta a király: Maradt-e még valaki Saul háza népéből, akinek hűséggel tartozom Isten előtt? Cíbá ezt felelte a királynak: Van még Jónátánnak egy fia, aki mindkét lábára béna. ⁴A király megkérdezte: Hol van? Cíbá így felelt a királynak: Lódebárban van, Ammiél fiának, Mákírnak a házában.

⁵Akkor üzent érte Dávid király, és elhozatta őt Lódebárból, Mákírnak, Ammiél fiának a házából. ⁶Amikor megérkezett Dávidhoz Mefíbóset, Saul fiának, Jónátánnak a fia, arccal a földig hajolt, és leborult előtte. Dávid megszólította: Mefíbóset! Ő így felelt: Itt van a te szolgád. ⁷Dávid ezt mondta neki: Ne félj, hiszen én hűséggel tartozom neked apádért, Jónátánért, és visszaadom neked nagyapádnak, Saulnak minden földbirtokát, te pedig mindenkor az én asztalomnál étkezel.

1Kir 1,29-31 Dávid királlyá teszi Salamont

²⁹Akkor a király megesküdt, és ezt mondta: Az élő ÚRra mondom, aki megváltott engem minden nyomorúságból, ³⁰hogy amiképp megesküdtem neked az ÚRra, Izráel Istenére, hogy a te fiad, Salamon lesz utánam a király, és ő ül a trónomra, úgy azt meg is cselekszem még a mai napon. ³¹Erre Betsabé arccal a földig hajolva leborult a király előtt, és ezt mondta: Örökké éljen az én uram, Dávid király!

1Kir 2,10-12 Dávid halála

¹⁰Azután pihenni tért Dávid őseihez, és eltemették Dávid városában. ¹¹Dávid negyven évig uralkodott Izraelben. Hebrónban uralkodott hét évig, Jeruzsálemben pedig harminchárom évig uralkodott. ¹²Azután Salamon ült apjának, Dávidnak a trónjára, és uralma nagyon megerősödött.

23. zsoltár A jó pásztor

¹Dávid zsoltára. Az ÚR az én pásztorom, nem szűkölködöm.

²Füves legelőkön terelget, csendes vizekhez vezet engem.

³Lelkemet felüdíti, igaz ösvényen vezet az ő nevéért.

⁴Ha a halál árnyéka völgyében járok is, nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy: vessződ és botod megvigasztal engem.

⁵Asztalt terítesz nekem ellenségeim szeme láttára. Megkened fejemet olajjal, csordultig van poharam.

⁶Bizony, jóságod és szereteted kísér életem minden napján, és az ÚR házában lakom egész életemben.